

Határozatok Tára

C-449/14. P. sz. ügy

**DTS Distribuidora de Televisión Digital SA
kontra
Európai Bizottság**

„Fellebbezés – Állami támogatások – A nemzeti rádiós műsorszolgáltató közintézmény számára nyújtandó támogatási program – Közszolgáltatási kötelezettségek – Ellentételezés – Az EUMSZ 106. cikk (2) bekezdése – A támogatási programot a belső piaccal összeegyeztethetőnek nyilvánító határozat – A finanszírozási mód megváltoztatása – Adóintézkedések – A fizetős televíziós szolgáltatókra kivetett adó – A módosított támogatási programot a belső piaccal összeegyeztethetőnek nyilvánító határozat – A finanszírozási mód figyelembevétele – Az adó és a támogatási program közötti szükségszerű hozzárendeltségi viszony fennállása – Az adóbevételnek a támogatás nagyságára gyakorolt közvetlen hatása – A közszolgáltatási feladat ellátásával járó nettó költségek fedezete – Az adó kötelezettje és a támogatás kedvezményezettje közötti versenyviszony – A nemzeti jogszabályok elferdítése”

Összefoglaló – A Bíróság ítélete (első tanács), 2016. november 10.

- Bírósági eljárás – Keresetlevél – Alaki követelmények – A Bíróság feleknek szóló gyakorlati útmutatója általi korlátozás – Tájékoztató jellegű, jogilag nem kötelező erejű útmutató*
(A Bíróság feleknek szóló gyakorlati útmutatója, (1) és (3) preambulumbekkezdés, valamint 20. pont)
- Fellebbezés – Jogalapok – A Törvényszék előtt felhozott jogalapok és érvek egyszerű megisméltése – Elfogadhatatlanság – Az uniós jog Törvényszék általi értelmezésének vagy alkalmazásának vitatása – Elfogadhatóság*
(EUMSZ 256. cikk, (1) bekezdés, második albekezdés; a Bíróság alapokmánya, 58. cikk, első bekezdés; a Bíróság eljárási szabályzata, 168. cikk, (1) bekezdés, d) pont)
- Fellebbezés – Jogalapok – A tények és bizonyítékok téves értékelése – A bizonyítékok értékelésének a Bíróság általi felülvizsgálata – Kizártság, kivéve az elferdítés esetét*
(EUMSZ 256. cikk; a Bíróság alapokmánya, 58. cikk, első bekezdés)
- Államok által nyújtott támogatások – A Szerződés rendelkezései – Hatály – Adók – Kizártság, a támogatást finanszírozó adók kivételével – Közszolgáltatási feladatnak a kedvezményezett általi ellátására tekintettel nyújtott támogatást részben finanszírozó, a kedvezményezett versenytársaira kivetett, a kedvezményezettet azonban nem terhelő adó – Az adó és a szóban forgó támogatás között fennálló kötelező hozzárendeltségi viszony bizonyítása – Hiány*
(EUMSZ 107. cikk és EUMSZ 108. cikk)

5. *Fellebbezés – Csatlakozó fellebbezés – Tárgy – A fő fellebbezéssel szembeni válaszbeadványban előadottaktól különböző jogalapokra való hivatkozás szükségessége*

(A Bíróság eljárási szabályzata, 178. cikk, (3) bekezdés, második mondat)

6. *Bírósági eljárás – Beavatkozás – A támogatott fél jogalapjaitól eltérő jogalapok – Elfogadhatóság – Feltétel – A jogvita tárgyához való kapcsolódás*

(A Bíróság alapokmánya, 40. cikk; a Bíróság eljárási szabályzata, 129. cikk és 132. cikk, (2) bekezdés, b) pont)

1. A Bíróság elé terjesztett ügyekre vonatkozóan a feleknek szóló gyakorlati útmutatónak tájékoztató szerepe van, és jogilag nem kötelező erejű. Mint az ugyanis kitűnik ezen útmutató (1)–(3) preambulumbekkezdéséből, ezt az útmutatót azért fogadták el, hogy a megfelelő igazságszolgáltatás érdekében kiegészítsék és egyértelművé tegyék a Bíróság előtti eljárás lefolytatására vonatkozó szabályokat, és az nem hivatott helyettesíteni az Európai Unió Bírósága alapokmányának és a Bíróság eljárási szabályzatának vonatkozó rendelkezéseit.

Így, mint az világosan kitűnik e gyakorlati útmutató 20. pontjából, amely szerint „a [fellebbezés] [...] terjedelme különleges körülményektől eltekintve lehetőleg ne haladja meg a 25 oldalt”, e gyakorlati útmutató az oldalszámot illetően nem ír elő olyan abszolút korlátozást, amelytől a fellebbezés elfogadhatósága függene, hanem arra szorítkozik, hogy e tekintetben ajánlást fogalmazzon meg a feleknek.

Ebből az következik, hogy a fellebbezést nem lehet elfogadhatatlanként elutasítani azon az alapon, hogy az túllép bizonyos oldalszámot.

(vö 24–26. pont)

2. Lásd a határozat szövegét.

(vö. 27–29. pont)

3. Lásd a határozat szövegét.

(vö. 43–45., 49. pont)

4. Az adók nem tartoznak a Szerződés állami támogatásokra vonatkozó rendelkezéseinek hatálya alá, hacsak nem egy támogatási intézkedés finanszírozását szolgálják úgy, hogy annak szerves részét képezik.

Ahhoz, hogy valamely adót egy támogatási intézkedés szerves részének lehessen tekinteni, a vonatkozó nemzeti szabályozás alapján kötelező hozzárendeltségi viszonyt kell fennállnia az érintett adó és a támogatás között abban az értelemben, hogy az adóbevételt szükségképpen a támogatás finanszírozására fordítják, és az közvetlenül befolyásolja a támogatás nagyságát, következésképpen e támogatás közös piaccal való összeegyeztethetőségének megítélését.

Valamely közszolgáltatási feladatnak a kedvezményezett általi ellátására tekintettel nyújtott támogatást részben finanszírozó, a kedvezményezett versenytársaival szemben alkalmazott, a kedvezményezett azonban nem terhelő adóintézkedések a következő feltételek teljesülése esetén nem képezik szerves részét e támogatásnak: ha e támogatás összegét a közszolgáltatási feladat ellátásával járó nettó költségek alapján állapítják meg; amennyiben az adóbevételek meghaladják a közszolgáltatási

kötelezettség ellátásával járó költségeket, a többletet tartalékalapba vagy az államkincstárba kell utalni; amennyiben az említett bevételek nem elegendőek e költségek fedezésére, a tagállam köteles kiegyenlíteni a különbséget.

Amennyiben ugyanis a szóban forgó adóintézkedésekből származó bevétel nem gyakorol semmilyen közvetlen befolyást a nyújtott támogatás nagyságára, e támogatásnak sem a nyújtása, sem pedig az összege nem e bevételtől függ, és amennyiben e bevételt – mivel annak egy része egyéb célokra is rendelkezhető – nem szükségszerűen e támogatás finanszírozására fordítják, nem állapítható meg, hogy kötelező hozzárendeltségi viszony állna fenn ezen adóintézkedések és a szóban forgó támogatás között.

Valamint annak, ha a szóban forgó adóintézkedések az uniós joggal való esetleges összeegyeztethetlenségük folytán adott esetben nem lennének alkalmazhatók, nem az lenne a közvetlen következménye, hogy kétségessé válna a támogatás, mivel a tagállam köteles kiegészíteni a támogatás kedvezményezettjének rendelkezésére álló pénzügyi források és az e kedvezményezett részéről a közszolgáltatási kötelezettségeinek teljesítésével összefüggésben felmerült költségek között fennálló különbséget.

Továbbá az a körülmény, hogy ezen adó megfizetésének kötelezettsége további versenyhátrányt jelent más társaságok számára azokon a piacokon, amelyeken azok a kedvezményezettel versenyben gyakorolják a tevékenységeiket, mivel e kedvezményezett nem köteles megfizetni az említett adót, nem elegendő annak bizonyításához, hogy az ilyen adó a támogatás szerves részét képezi. Az a kérdés ugyanis, hogy valamely adó szerves részét képezi-e az ezen adóból finanszírozott támogatásnak, nem az adó kötelezettje és a támogatás kedvezményezettje közötti versenyviszony fennállásától függ, hanem kizárólag az említett adó és az érintett támogatás között a vonatkozó nemzeti szabályozás értelmében fennálló kötelező hozzárendeltségi viszonytól.

Bármely ettől eltérő döntés annak megállapításához vezetne, hogy minden olyan adót, amelyet ágazati szinten szednek be, és amely az ezen adóból finanszírozott támogatás kedvezményezettjével versenyhelyzetben lévő gazdasági szereplőket terheli, az EUMSZ 107. cikk és az EUMSZ 108. cikk alapján kell vizsgálni.

(vö. 65., 68–72., 77., 79–81., 83. pont)

5. Lásd a határozat szövegét.

(vö. 108., 110. pont)

6. Az a fél, amelynek az Európai Unió Bírósága előtti jogvitába való beavatkozását ezen intézmény alapokmányának 40. cikke alapján engedélyezték, nem módosíthatja a jogvita tárgyát, amelyet a felperes és az alperes kérelmei és jogalapjai határolnak körül. Következésképpen a beavatkozóknak csupán azon érvei elfogadhatók, amelyek e kérelmek és jogalapok által kijelölt keretbe illeszkednek.

Másfelől, jöllehet az eljárási szabályzat 132. cikke (2) bekezdésének b) pontja szerint a beavatkozási beadványnak tartalmaznia kell a beavatkozó fél által felhozott jogalapokat és érveket, ez nem jelenti azt, hogy a beavatkozó fél szabadon felhozhatja a felperes által előadottaktól elkülönülő új jogalapokat. E rendelkezés ugyanis a beavatkozási eljárás által meghatározott keretekbe illeszkedik, és azt ezen eljárási szabályzat 129. cikkének fényében kell értelmezni, amely szerint a beavatkozás csak az egyik fél kérelmeinek egészben vagy részben történő támogatására korlátozódhat, továbbá az eljáráshoz képest járulékos jellegű, a beavatkozó fél pedig a jogvitát beavatkozáskori állásában fogadja el.

(vö. 114., 121. pont)